

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. maj 2016 – Envirotec Denmark ApS mod Skatteministeriet
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret – Danmark)**

(Sag C-550/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — omvendt betalingspligt — artikel 198, stk. 2 — guld som råmetal eller som halvforarbejdede produkter — begreb — artikel 199, stk. 1, litra d), og bilag VI — brugt materiale, affald og skrot — barrier, der er skabt ved sammensmeltning af forskellige genstande og skrot med henblik på at udvinde guldindholdet, og som har en lødighed på 325‰ eller derover)

(2016/C 260/04)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Envirotec Denmark ApS

Sagsøgt: Skatteministeriet

Konklusion

Artikel 198, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den finder anvendelse på levering af barrier som de i hovedsagen omhandlede, der består af en tilfældig grov sammensmeltning af skrot og forskellige guldholdige metalgenstande samt andre metaller, materialer og stoffer og har et guldindhold på mellem 500 og 600‰, alt efter barrieren.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 16.2.2015.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 25. maj 2016 – Rūdōlfs Meroni mod Recoletos Limited
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa – Letland)**

(Sag C-559/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — anerkendelse og fuldbyrdelse af foreløbige, sikrende retsmidler — begrebet »grundlæggende retsprincipper«)

(2016/C 260/05)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rūdōlfs Meroni

Sagsøgt: Recoletos Limited

Procesdeltagere: Aivars Lembergs, Olafs Berķis, Igors Skoks og Genādijs Ševcovs

Konklusion

Artikel 34, nr. 1), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001, L 12, s. 1), sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at anerkendelse og fuldbyrdelse af en kendelse, som er blevet afsagt af en ret i en medlemsstat og uden at en tredjemand, hvis rettigheder kan blive berørt af denne kendelse, er blevet hørt, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende ikke kan anses for åbenbart at stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, og med retten til en retfærdig rettergang som omhandlet i disse bestemmelser, for så vidt som den pågældende har adgang til at gøre sine rettigheder gældende for denne ret.

⁽¹⁾ EUT C 89 af 16.3.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. maj 2016 – Bookit, Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Det Forenede Kongerige)

(Sag C-607/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — fritagelse — artikel 135, stk. 1, litra d) — transaktioner vedrørende betalinger og overførsler — begreb — køb af biografbilletter over telefonen eller internet — betaling med debit- eller kreditkort — såkaldte »ydelse vedrørende behandling af korttransaktioner«)

(2016/C 260/06)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bookit, Ltd

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Konklusion

Artikel 135, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den heri fastsatte merværdiafgiftsfritagelse for transaktioner vedrørende betalinger eller overførsler ikke finder anvendelse på en såkaldt ydelse »vedrørende behandling af debit- eller kreditkorttransaktioner« som den i hovedsagen omhandlede, som leveres af en afgiftspligtig person, når en person gennem denne tjenesteyder køber en biografbillet, som tjenesteyderen sælger i en anden enheds navn og for dennes regning, og som personen betaler for med et debit- eller kreditkort.

⁽¹⁾ EUT C 81 af 9.3.2015.